

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi J. G.

na naruszenie prawa stron do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
III APa 29/25,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 4 sierpnia 2026 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

J. G. (dalej: „skarżący”), pismem datowanym na 3 lipca 2026 r. wniósł pismo
zatytułowane „skarga na przewlekłość postępowania”. Skarżący wniósł ponadto o
przyznanie mu 20 000 zł tytułem „skargi na przewlekłość postępowania” oraz
„natychmiastowe wyznaczenie terminu w sprawie”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu
przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i

postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725 ze zm., dalej także jako: „u.s.p.p.”) skarga powinna zawierać:

1. żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
2. przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że w uzasadnieniu skargi skarżący szczegółowo wskazać musi, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawić konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 lutego 2025 r., I NSP 38/25; z 19 września 2022 r., I NSP 290/22; z 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21; z 10 czerwca 2020 r., I NSP 49/20; z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07; z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05).

Wynika to z obowiązku skarżącego, aby precyzyjnie określić na czym polega przewlekłość postępowania, tzn. jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle i na jakim etapie postępowania doszło do przewlekłości (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 lipca 2020 r., I NSP 93/20; z 1 marca 2022 r., I NSP 31/22). Uszczegółowienie zarzutów powinno nastąpić w odniesieniu do etapu postępowania, którego dotyczy skarga na przewlekłość (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 lutego 2025 r., I NPS 499/24).

W konsekwencji, bez wskazania powyższych okoliczności sąd nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 u.s.p.p. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 grudnia 2020 r., I NSP 162/20; z 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21).

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy, przyjąć należy, że oceniana w niniejszym postępowaniu skarga nie spełnia wymogów, o których stanowi art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 u.s.p.p.

Po pierwsze, skarżący w nagłówku pisma wskazał dwie sygnatury postępowania, tj. III APa 29/25 oraz III APz 13/26, nie odnosząc się w treści skargi do przywołanych postępowań. Zauważyć przy tym należy, że postępowanie w sprawie o sygn. III APz 13/26 było postępowaniem incydentalnym w ramach

postępowania o sygn. III APa 29/25 i zakończyło się 17 czerwca 2026 r. wydaniem przez Sąd Apelacyjny w Katowicach postanowienia o odrzuceniu zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Z art. 6 ust. 2 pkt 1 u.s.p.p. wynika obowiązek skarżącego do jednoznacznego określenia sprawy, wobec której domaga się stwierdzenia przewlekłości. Sąd Najwyższy nie może w tym zakresie zastępować skarżącego. W niniejszym postępowaniu takiego określenia sprawy zabrakło.

Po drugie, w uzasadnieniu skargi nie zostały bowiem wymienione uchybienia ani wadliwości, które spowodowały naruszenie prawa skarżącego do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Uzasadnienie skargi poza stwierdzeniem, że „pozew w tej sprawie został złożony we wrześniu 2024. Wkrótce minie 2 lata i Sąd Apelacyjny w Katowicach nawet nie wyznaczył terminu” nie odnosi się do problematyki przewlekłości. Dlatego też przyjąć należy, że skarga nie spełnia wymogu formalnego, o którym stanowi art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p.

W konsekwencji, przyjąć należy, że wniesiona skarga na przewlekłość postępowania nie spełnia wymogów formalnych określonych w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 u.s.p.p. i na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p. podlega odrzuceniu, bowiem skargę niespełniającą tych wymagań sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków. Przy czym zgodnie z art. 14 ust. 2 u.s.p.p. w przypadku odrzucenia skargi na podstawie art. 9 ust. 1 skarżący może wystąpić z nową skargą w tej samej sprawie. Skargę należy jednak sporządzić zgodnie z wymogami proceduralnymi.

MR

[r.g.]